

Pesti utca

Még kemény hó födi a Gellérthegy oldalát. A kígyózó sétaútra is oly vakító fehéren süt a holdsugár, hogy a felszórt porhanyós murva is hólepelnek rémlik. Valaki a hóba a hegy lábától föl a csúcsig szép rajzos betűkkel levelet írt. Ezt az éles világtásban végigolvashatjuk. A levél Magduskának szól, szemrehányások vannak benne, ígéretetek, kérelmek. A levélíró választ kér. Esetleg a sétaút másik oldalára. Sietni kell a válasszal, mert könnyen megeshet, hogy reggelre elolvad az egész szép fehér hólevélpapír.

•

Egy hölgy panaszkodik az utcán feledékenységre.

– Képzeld édesem, az urammal közölnöm kellett egy házszámot. A házszám pontosan annyi volt, ahány éves én vagyok. Gondoltam, ezt csak nem felejttem el. Pár nappal ezelőtt volt születésnapom. Az uram éppen indult, én pedig – magam se tudom, hogyan – a negyvenhárom szám helyett tizenhatot mondtam. Szegény uram délután hiába kereste a helyet, ahová készült. Vajon hogyan felejtettem el éveim számát?

Ezt mondta a hölgy, aztán tűnődve hozzátette:

– Vagy talán az uram felejtette volna el?

•

Budapesten néhány boltot, ahol értékesebb holmit, szőrmét árusítanak, újabban idomított farkaskutyákkal szereltek föl.

Ott ülnek a hatalmas állatok fönn a pulton. Nyugodtan, méltóságosan, hivatásuk teljes tudatában. Nem volna ajánlatos innen valamit elemelni. Legközelebb táblát akasztanak majd nyakukba.

– Vigyázat, harapunk!

•

Elhagyott budai utcán déltájt jól öltözött, keménykalapos, bundás úr halad. Hivatalából ballag hazafelé. Az utca kihalt. Bezárt ablaktáblák mögött se látni embert. A középkorú úriember a magányos úton egyszerre tarkójára

csapja kalapját, füttyörészni kezd, hármat-négyet fordul maga körül, majd tánclépésben lejt tovább. Azt hitte, hogy senkise látja, s ebben a nagy magányban mindenről megfeledkezve, levette álcáját. Milyen jó is volna, ha az emberek mások előtt is mernének olykor gyermekek lenni. Őnekik is. Minekünk is, akik ezt óhatjuk.

•

Ócska bútorok között különös holmira bukkanunk. Négy hatalmas puskából, fegyvertisztító vascsövekből, puskacsövekből valaki könyvállványt kovácsolt össze. Könyvekkel együtt eladó. A magyar irodalom remekei foglalnak helyet az állványokon. Furcsa dolog így a műveltség szolgálatában látni az embergyilkoló fegyvereket. A puskák kitűnő állapotban vannak. Ha valaki golyókat tenne beléjük, s elsütné a ravaszt, a golyók a mennyezetbe fúródának. Nézzük a sajátos alkotmányt, s töprengünk: nem vesznek-e össze a szellemi fegyverek ezekkel a fegyverekkel?

-i.

1932. február 27., szombat, 4. old.

Szegény tanulók ebédje

Ha meg akarjuk tudni, hogy a tenger vize milyen és mit tartalmaz, elegendő egy csöppjét megvizsgálni. Abból az egy cseppből értesülünk, milyen alkotóelemekből áll a rengeteg óceán. Ha meg akarjuk ismerni az életet, elegendő, ha bármely kis jelenségét szemügyre vesszük. A görcsös s a vegyi vizsgálat egy csöppben is megmutatja a körülöttünk hullámzó nagyvárosi óceán döbbenetes életét.

Tizenkét órát harangoznak. Az iskolából vidáman özönlik a gyermekesereg, fiúk-lányok vegyest. Egy csapat azonban nem megy ki a kapun, hanem